

Doc. dr Stanisław Fiołek (1902—1981)

(1902—1981)

Доц. докт. Станислав Фиолэк (1902—1981)

Stanisław Fiołek, Docent Dr.
(1902—1981)

11 marca 1981 r. zmarł doc. dr inż. Stanisław Fiołek. Leśnictwo polskie straciło zasłużonego pracownika naukowego, który w swej działalności harmonijnie łączył zagadnienia techniczne, przyrodnicze i humanistyczne.

S. Fiołek urodził się 24 sierpnia 1902 r. we wsi Staniątki, nieopodal Krakowa i Puszczy Niepołomickiej. Ukończył Gimnazjum Św. Jacka w Krakowie. Od 1928 r. do wybuchu II wojny światowej pracował w Okręgowym Urzędzie Ziemijskim i w Izbie Skarbowej we Lwowie. W tym okresie podjął też studia na Wydziale Lasowym Politechniki Lwowskiej, które ukończył w 1941 r.

Od lipca 1941 r. S. Fiołek był zatrudniony w Leśnym Instytucie Doświadczalnym, Oddział we Lwowie. Po wyzwoleniu Polski zamieszkał w Krakowie, gdzie od 1 sierpnia 1946 r. rozpoczął pracę w Instytucie Badawczym Leśnictwa, organizującym się po wojennej podróży.

Wyróżniając się zmysłem organizacyjnym w działalności naukowej, sumiennością i pracowitością, został mianowany w 1956 r. kierownikiem Zakładu Pozyskania Drewna IBL, którą to funkcję pełnił do 1965 r., tj. do chwili przeniesienia tego zakładu do Warszawy.

W 1963 r. S. Fiołek uzyskał w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu stopień doktora nauk leśnych, na podstawie rozprawy pt. „Wpływ ważniejszych czynników na wydajność, technikę i jakość pozyskiwania drewna”. Stopień samodzielnego pracownika naukowo-badawczego otrzymał w 1964 r.

Po reorganizacji Instytutu Badawczego Leśnictwa i utworzeniu w Krakowie Zakładu Gospodarki Leśnej Regionów Górskich S. Fiołek objął od sierpnia 1965 r. jego kierownictwo. Położył wielkie zasługi w rozwoju i stabilizacji krakowskiej placówki IBL. Jako kierownik odznaczał się uczciwością, koleżeńskością, darząc przyjacielskim uczuciem wszystkich Jemu podwładnych pracowników, wśród których cieszył się szacunkiem i sympatią.

Zainteresowania zawodowe i naukowe S. Fiołka były szerokie, dotyczyły jednak głównie zagadnień pozyskania drewna, a w szczególności:

techniki pracy przy pozyskaniu drewna w lesie, zasad organizacji i wydajności prac zrębowych, normalizacji narzędzi i sortymentów drzewnych, oszczędności drewna przy jego pozyskiwaniu. Dużo uwagi poświęcał także problemowi bezpieczeństwa pracy w leśnictwie i poprawy warunków bytowych robotników leśnych.

Na powyższe tematy S. Fiołek opracował ponad 50 dokumentacji naukowo-badawczych, publikacji, referatów, instrukcji, norm technicznych, wprowadzanych do zastosowania w gospodarstwie leśnym. Był też wykładowcą Wydziału Leśnego Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie z zakresu higieny i bezpieczeństwa pracy w leśnictwie.

Na zasłużoną emeryturę przeszedł 31 października 1972 r.

S. Fiołek rozwijał szeroką działalność społeczną, szczególnie w PTL i w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa. Był inicjatorem utworzenia Muzeum Leśnictwa, którą to ideę gorąco propagował, zjednując dla niej również przychylność władz resortu.

Jako Pełnomocnik Ministra Leśnictwa i Członek Rady Muzeum do ostatnich chwil życia bardzo usilnie pracował nad kształtem ideowym i programem muzeum, jednocześnie gromadząc odpowiednie eksponaty, dokumenty, przygotowując tablice poglądowe ilustrujące znaczenie lasu dla człowieka. Był również inicjatorem powołania pierwszego Koła Młodych PTL na Wydziale Leśnym WSR w Krakowie, które powstało w 1970 roku.

W pracy zawodowej i społecznej, będąc w zasadzie przedstawicielem nauk technicznych, S. Fiołek zawsze na pierwszym miejscu dostrzegał człowieka i jego potrzeby, nie tylko materialne, lecz przede wszystkim duchowe. Las i całą przyrodę ojczystą, jako wielki dar Stwórcy, uważał za jeden z najcenniejszych skarbów narodu.

Za swój nie szukający rozgłosu trud pracy zawodowej i społecznej S. Fiołek był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia PRL, Złotą Odznaką PTL oraz godnością honorowego członka PTL.

Odszedł od nas szlachetny Człowiek i Przyjaciel.

Cześć Jego pamięci.

Juliusz Twaróg